

ת"פ 42233/09/21 - מדינת ישראל נגד אחמד ולד עלי

בית משפט השלום בטבריה

ת"פ 42233-09-21 מדינת ישראל נ' ולד עלי(עציר)
תיק חיצוני: 671909/2021

בפני	כב' סגן נשיא, השופט ניר מישורי לב טוב
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	אחמד ולד עלי (עציר)

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של כניסה ושהייה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב - 1952, שימוש במסמך מזויף בהתייחס לסימני זיהוי של רכב - עבירה לפי סעיף 413ח' לחוק העונשין, תשל"ז - 1977, נהיגה ללא רשיון נהיגה (מעולם לא הוציא) - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה (נ"ח) תשכ"א - 1961, נהיגה ברכב ללא ביטוח - עבירה לפי סעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי (נ"ח) תש"ל - 1970.

2. על פי עובדות כתב האישום בהן הורשע הנאשם, הנאשם הינו תושב סאנור אשר בשטחי האוטונומיה הפלסטינית ובמועד הרלוונטי לכתב האישום לא החזיק באישורי שהייה ו/או עבודה בישראל כדין.

בתאריך 22.9.21 בשעה 09:00 או סמוך לכך נהג הנאשם בכפר בועיינה נוג'ידאת ברכב מסוג מזדה (להלן: "הרכב") הנושא לוחית זיהוי שמספרה 60-063-50 (להלן: "לוחית הזיהוי") בלא שיש ברשותו רישון נהיגה בתוקף.

עובר למועד זה, במועד מדויק שאינו ידוע לתביעה, נטל הנאשם את לוחית הזיהוי אשר שייכת לרכב אחר מסוג שברולט והתקינה על גבי הרכב בו נסע.

4. טיעונים לעונש מטעם הצדדים:

עמוד 1

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש :

- א. לנאשם אין הרשעות קודמות.
- ב. הערכים בהם פגע הינם בטחון המדינה והיכולת שלה לבחון מי בא בשעריה. באשר לעבירות הנוספות המיוחסות לנאשם אין מדובר רק בעבירות תעבורה אלא בעבירה מסוג פשע לפי חוק העונשין שהעונש בגינה חמש שנים.
- ג. הנאשם התקין לוחית זיהוי על רכב שהורד מהכביש, נהג ללא רישיון תוך סיכון עצמו ואחרים בכביש כשהוא נוהג כשלא עבר הכשרה לכך, ורכב שמורד מהכביש אינו עובר בדיקות בטיחותיות.
- ד. מכאן כי אין מקום לקבוע מתחם כפי שנקבע בהלכת אלהרוש המדברת על כניסה בלבד, וכאן מיוחסות עבירות נוספות. המתחם צריך להיות בין עונש של 3 חודשי מאסר עד 9 חודשים, עותר למקם העונש הראוי באמצע המתחם, כן להטיל קנס ופסילה, באשר לרכב, ביקש להורות על השמדה.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש :

- א. מדובר בנאשם נעדר כל עבר פלילי, ואילו לא היו עבירות נלוות היה מגורש.
- ב. הנאשם שיתף פעולה ולא ניסה לברוח. לנסיבות מעצרו לא נלוו בריחה ממשמורת וכו'. הנאשם הודה במיוחס לו ישירות, הוא אמר שקנה רכב שהורד מהכביש, לקח את לוחית הזיהוי מרכב אחר שהיה בודד בשדה והשתמש בו. מדובר בנאשם שנכנס לארץ על מנת לעבוד כשהרכב בו נסע היה עמוס בצידוד לעבודה, כשהוא העביר את הצידוד מאתר לאתר בבועיינה נוגידאת ללא כוונה לעבור עבירה פלילית או לסכן מאן דהוא, נסיבותיו האישיות קשות.
- ג. מדובר בנאשם מפרנס יחידי במשפחה המונה 5 נפשות, אמו אחיו ושלוש אחיות. ב"כ הנאשם הפנה לת"פ 44315-10-11, נאשם עם 6 הרשעות שהורשע ובית המשפט הסתפק בהשתתפות עונש של חודש ויום, לתיק מס' 58563-05-15 שב"ח שמורשע בנהיגת רכב בהיותו בלתי מורשה ללא הרשעות, בית המשפט מצטט שורה ארוכה של פסקי דין ומשית על הנאשם 21 ימי מאסר ומאסר על תנאי וקנס כספי. בתיק מס' 4000-08-18 מדובר בשני שב"ח שנוהגים אחד עם השני והוא מסיע עוד שני נוסעים ברמלה - הושת על נאשם 1 עונש של 4 חודשים מאסר בפועל תוך שמפעיל עונש מאסר מותנה, וכן מאסר מותנה וקנס, לגבי הנאשם השני בית המשפט מטיל מאסר על תנאי והתחייבות כשלשני הנאשמים עבר פלילי.

ד. הפנה להלכה הידועה בעניין רמת הענישה בעבירת שהיה בלתי חוקית. מדובר בשב"ח הנכנס לצורך פרנסה ותו לא. אם ניקח כל עבירה לחוד ונבחן במתחם עבירת נהיגה ללא רישיון המאשימה הייתה מסתפקת בפסילה לחודשים ספורים ומאסר על תנאי ולענין לוחית זיהוי רמת הענישה הייתה עונש של מאסר על תנאי. לכן מבוקש להסתפק בימי מעצרו של הנאשם, הנאשם נמצא במעצר החל מיום 22.9 וחלפו מאז חודש ועשרה ימים.

הנאשם טען לעונש כי מצטער שנכנס ללא היתר ומתחרט על כך.

דין והכרעה:

5. בקביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

6. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שימוש במסמך מזויף בהתייחס לסימני זיהוי של רכב, נהיגה ללא רישיון נהיגה (מעולם לא הוציא), נהיגה ברכב ללא ביטוח.

הערך המוגן בעבירת הכניסה והשהייה בישראל שלא כדין הינו ערך שלום הציבור ושלמות גופו בשעה שניסיון העבר וההווה מלמדנו כי יש בשהיית נאשמים תושבי שטחים ללא היתר בתחומי מדינת ישראל ובמיוחד צעירים כדוגמת הנאשם שבפני (22) כדי לסכן בטחון אזרחי המדינה.

בית המשפט העליון עמד על הערכים החברתיים המוגנים בעבירת הכניסה לישראל שלא כדין ברע"פ 3677/13 - המבקש ברע"פ 3677/13: נ' המשיבה; פורסם במאגרים המשפטיים, (09/12/2014), (להלן: "רע"פ אלהרוש") :

"מושכלות ראשונים הם כי הכניסה לישראל שלא כדין ומבלי היתר פרטני פוגעת בבטחון המדינה, בזכותה לקבוע את הבאים בשעריה ועלולה להגדיל את הסיכון לפשיעה מצד אלו ששוהים בה לא כדין. עניינו מצטמצם לאותם שב"חים שנכנסים שלא כדין לצרכי פרנסה, ולאחר מכן מבקשים לשוב לביתם. מידת הפגיעה של התנהגות מסוג זה בבטחון המדינה פחותה. אין חולק כי עצם תופעת הכניסה שלא כדין מגדילה את הפוטנציאל לסיכון בטחוני, בין היתר בכך שהיא פותחת פתח לזליגת פעילות חבלנית עוינת (פח"ע) לתחומי מדינת ישראל ובכך מסכנת את בטחון תושביה. במקרים שבהם מטרת הכניסה שלא כדין היא פעילות חבלנית הפגיעה בערך המוגן של בטחון המדינה היא חמורה. אולם, לא די בהגברת הפוטנציאל האמור כדי לייחס לנאשם ספציפי, אשר אינו מבקש לפגוע בבטחון המדינה, את החומרה האמורה(ראו

גם: הלכת פראגין, בפסקאות ח'ט"ו לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין, ובפסקה 7 לפסק דינו של השופט י' דנציגר). הדברים יפים גם באשר לסיכון לפגיעה כאשר אין כל עבירה נלווית לעבירת השב"ח. יודגש כי אין מדובר במי שמבקשים להשתקע במדינה, אלא במי שמבקשים להרוויח את פת לחמם ולשוב לביתם, שאין מחלוקת באשר למצבן הכלכלי הלא קל.

לפיכך, אף כי אין לכחד שבטחון המדינה והפררוגטיבה שלה לקבוע את הבאים בשעריה הם ערכים חשובים, הפגיעה בהם במסגרת עבירת שב"ח לצרכי פרנסה היא פגיעה קטנה הן בהתייחס למעשים הקונקרטיים בהם מדובר והן באופן יחסי לעבירות אחרות בחוק, דוגמת עבירות ההסעה וההלנה של שוהים שלא כדין, שנקבע שנושאות עימן מטען "כבד יותר", בהיות הנאשם בהן "חוטאים ומחטיאים" (ראו: הלכת אבוסאלם; הלכת פראגין).

עבירת שימוש במסמך מזויף מעוגנת בסעיף 413ח' לחוק העונשין והינה עבירה מסוג פשע:

"413ח. הגונב או מזייף מסמך או משתמש במסמך במרמה, כאשר -

(1) המסמך קשור לבעלות, לחזקה או לשימוש ברכב; או

(2) המעשה נעשה כדי לבצע או להקל על ביצוע עבירה לפי סימן זה, דינו - מאסר

חמש שנים."

הערך המוגן בעבירה זו הינו הצורך בהגנה על הציבור מפני מי המבקשים לעבור עבירות (במקרה זה עבירת כניסה לישראל שלא כדין ועבירות תעבורה) ולהימלט מן הדין בגין ביצוען באמצעות זיוף פרטי הרכב באמצעותו בוצעו העבירות.

הערך המוגן בעבירות הנהיגה ללא רישיון ונהיגה וללא ביטוח הינו ההגנה על המשתמשים בדרך מפני נהגים המבקשים לנהוג בכבישי ישראל ללא שהוכשרו לכך וללא שיהיה במקרה של תאונת דרכים כדי לפצות את נפגעי התאונה.

מדיניות הענישה הנוגת - כניסה לישראל שלא כדין :

7. ביהמ"ש העליון ברע"פ 3173/09 מוחמד פרג'ין נ' מדינת ישראל, (פורסם בנבו, ביום 23.04.09), בחן את רף הענישה הראוי בעבירות הכניסה לישראל שלא כדין. בית המשפט הדגיש את החובה לשקול את הנסיבות האישיות הקונקרטיות של כל נאשם ונאשם בטרם גזירת דינו.

8. בית המשפט המחוזי קבע ב ע"פ 41708-07-12 מדינת ישראל נ' עטאללה (פורסם בנבו,

מיום 4.7.12) את מתחם העונש בגין עבירת כניסה לישראל שלא כדין:

"מתחם העונש ההולם בעבירה של כניסה לישראל שלא כדין, כאשר מדובר בעבירה של כניסה לישראל בלבד, ללא עבירות נלוות, נע בין 30 ימי מאסר בפועל ל-6 חודשי מאסר בפועל. בנסיבותיו של המשיב כאן העונש המתאים צריך להיות קרוב לתקרת המתחם. בשים לב לכך שערכאת הערעור איננה ממצה את הדין עם הנאשם אנו מקבלים את הערעור, במובן זה, שתקופת המאסר בפועל תועמד על 4 חודשים, שימנו מיום מעצרו (08/07/12). "

9. ברע"פ 4088/13 הדרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, מיום 11.6.13), נדון עניינו של נאשם אשר הורשע בכניסה בודדת למדינת ישראל. בית המשפט השלום הטיל עליו 3 ימי מאסר והמדינה הגישה ערעור לבית המשפט המחוזי אשר התערב בעונש והטיל עליו 30 ימי מאסר בפועל. הנאשם הגיש בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון ושם נקבע כי אין בעונש שהושת על הנאשם כל סטייה, ובוודאי שלא סטייה מהותית, ממדיניות הענישה הנוהגת, ככל שמדובר בעבירה של כניסה שלא כדין לישראל. אם כי נקבע כי :

"בדברי אלה, אין כדי לקבע את מתחם הענישה אשר אוזכר על ידי בית המשפט המחוזי, שכן קביעת המתחם הינה תלויה נסיבות אותן יש לבחון , בכל מקרה ומקרה, ואין לשלול את האפשרות כי ניתן יהיה להסתפק, במקרים המתאימים, גם בעונש מאסר מותנה".

10. ברע"פ 3677/13 - המבקש ברעפ 3677/13: נ' המשיבה:, (09/12/2014) - להלן: "הלכת אלהרוש", נקבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות עבירת שהיה בלתי חוקית ללא עבירות נלוות יעמוד על מאסר מותנה עד 5 חודשי מאסר בפועל. עם זאת הדגיש בית המשפט העליון כי :

"מידת החומרה של עבירת השב"ח נגזרת מהמצב הבטחוני. היא עשויה להשתנות עם שינוי העתים ואף עשויה להשתנות ממחוז למחוז. יש לבחון ולהתאים מעת לעת את מתחם העונש ההולם ואת העונש הראוי בתוך המתחם בגין עבירה זאת על פי תנאי הזמן והמקום, כך שאת מסקנתנו בפסק דין זה יש לבחון על רקע נסיבות ומצב בטחוני נתון"

עוד נקבע בהלכת אלהרוש כי -

"אם לנאשם יש עבר פלילי, ובכלל זה עבירות שב"ח, ניתן להתחשב בכך במסגרת גזירת העונש "בתוך המתחם". זאת משום שעבר פלילי הוא נסיבה שאינה קשורה בביצוע העבירה, שחלה הוראת סעיף 40א(11) לחוק העונשין, ומאפשרת התחשבות בה בעת גזירת העונש בתוך המתחם."

11. בע"פ 57021-10-15 (מחוזי נצרת) ג'עברי נ' מדינת ישראל, לא פורסם (10/11/15) העמיד בית המשפט המחוזי את עונשו של המערער בגין כניסה לישראל ללא עבר קודם וללא ביצוע עבירות

נלוות על 21 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה וקנס ע"ס 500 ₪ או 4 ימי מאסר כנגדו. במקרה זה נקבע כי מן הראוי להשאיר מתחם העונש ההולם אשר נקבע בהלכת אלהרוש על כנו גם בשעה שהמצב הבטחוני הקיים אינו שפיר וזאת על מנת לאפשר שיקול דעת רחב יותר בידי בית המשפט בבואו לגזור העונש הראוי במסגרת מתחם העונש ההולם ועריכת איוון בין רכיבי הענישה כאשר שיקולי הרתעה יכולים לבוא לידי ביטוי אף בהטלת רכיב קנס לצד עונש המאסר.

מדיניות הענישה הנהוגה -עבירת שימוש במסמך מזויף בהקשר לרכב :

12. **ברע"פ 6976/16 מאמון טוויל נ' מ"י, פורסם במאגרים המשפטיים (12.9.16)** נדחתה בקשת המבקש אשר הושת עליו עונש של 7 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים בגין ביצוע עבירות נהיגה בפסילה תוך שהמבקש נהג בקטנוע ללא ביטוח בתוקף, ולאחר שזייף או טשטש את סימני הזהות של הקטנוע, באמצעות האדם ממנו רכש המבקש את הקטנוע. כשישה חודשים עובר לתחילת שנת 2012, נטל המבקש מגיסו, ללא ידיעתו של זה, את רישיון הקטנוע שלו, וזאת במטרה להציגו בפני השוטרים, היה וייעצר על ידם, בעת נהיגה בקטנוע. לבסוף, כשנעצר המבקש, בעת שנהג בקטנוע שרכש, הוא אמר לשוטר בכזב כי הקטנוע שייך לגיסו. במקרה זה עברו התעבורתי של הנאשם מכביד ולו גם עבר פלילי.

מדיניות הענישה הנהוגה -עבירת נהיגה ללא רישיון וללא ביטוח :

בעבירות אלו הענישה הנהוגה נעה מהימנעות ממאסר ועד מאסר לתקופה של חודשים בודדים אשר יכול וירוצה בעבודות שירות.

13. במסגרת קביעת מתחם העונש הראוי התחשבתי בעובדה כי אשמו של הנאשם בביצוע העבירות מלא, העבירות בוצעות תוך תכנון מוקדם בשעה שהנאשם נכנס לישראל ושהה בה תוך תכנון מוקדם לרבות בביצוע עבירות הזיוף והתעבורה. הגם שבית המשפט מודע למצוקה הכלכלית הפוקדת את שטחי יהודה ושומרון הרי שאין במעשיו של הנאשם משום כורח.

14. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה -

בהתאם לסעיף 40 ט' לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לנזק שנגרם מביצוע העבירה ולסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות: הנאשם נכנס לישראל שלא כדין. עצם הכניסה של אדם בלתי מורשה לתחומי המדינה מצביעה על חסר בטחוני בבדיקתו וסיכון מובנה לביטחון הציבור בישראל. קל וחומר על

רקע ביצוע מעשי טרור והפרות סדר מבית ומחוץ אשר פוקדים את המדינה מעת לעת.

על הנזקים הפוטנציאליים אשר טמונים במעשיו של הנאשם ניתן למנות החשש מביצוע עבירות במגוון רחב של תחומי פשיעה תוך הימלטות מבצעה מהדין באמצעות זיוף לוחית הזיהוי של רכב המשמש לביצוע עבירות ותוך סיכון שלום המשתמשים בדרך.

לציין כי הלכת אלהרוש אינה מתייחסת למקרה שבפניי שעה שהנאשם הורשע בביצוע עבירות נוספות פרט לעבירת הכניסה לישראל שלא כדין.

בקביעת מתחם העונש ההולם נתתי דעתי כי לא מן הנמנע כי בגין כל אחת מהעבירות שעבר הנאשם בנפרד היה מתחיל מתחם העונש ההולם במאסר על תנאי אך צבר העבירות מוביל לקביעת מתחם עונש הולם במקרה זה המתחיל במאסר בפועל.

14. נוכח האמור לעיל, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לגבי העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר בן חודש מאסר לבין 8 חודשי מאסר בפועל, קנס עד 2000 ₪, פסילת רישיון נהיגה בפועל וחתימה על התחייבות כספית.

לאור היעדר עבר פלילי מחד גיסא לחובת הנאשם ומאידך היעדר המלצה שיקומית, טיפולית או נסיבות אישיות חריגות לא מצאתי מקום לסטות ממתחם העונש ההולם במקרה זה לקולא או לחומרא.

15. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה-

בהתאם לסעיף 40 יא' לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדר מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה. במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. עונש מאסר בפועל, יפגע בנאשם ובבנימשפחתו בשעה שלא הוכח בפני כי הנאשם נכנס לישראל שלא למטרות עבודה וההשלכה שיש במאסר ראשון בפועל. כמו כן לא הוצגו בפני נסיבות אישיות חריגות מעבר למצוקה הכלכלית בשטחי יהודה ושומרון אשר יובילו למסקנה כי הפגיעה בנאשם באם ייגזר עליו מאסר תהיה חמורה וקשה יתר על המידה.

ב. נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו - הנאשם הודה במיוחד לו בהזדמנות הראשונה.

ג. עבר פלילי - לנאשם שבפני אין עבר פלילי.

16. לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם ופגיעת העונשים בנאשם, עולה כי שיקול הרתעת הרבים הינו שיקול ממשי בעבירות כגון אלו בהן הורשע הנאשם. שיקול הרתעת הרבים הינו שיקול בעל משקל

בתיקון 113 ואף בתי המשפט נוטים לתת לו משקל במסגרת קביעת העונש הראוי בעניינם של נאשמים. כמו כן יש לתת משקל בביצוע עבירות אלו לשיקול הרתעת הנאשם שבפני שעה שהרהיב עוז, גם אם לצורך פרנסתו, שעה שעשה שימוש בלוחית זיהוי מזוייפת ונהג ברכב ללא שיש בידו רישיון נהיגה בתוקף וביטוח.

לאור כל האמור לעיל ובמיוחד היעדר עבר פלילי לחובת הנאשם, הודאה בהזדמנות הראשונה, תקופת שהייה קצרה בישראל מחד גיסא ומנגד שיקול הרתעת היחיד והרבים והנזקים הפוטנציאליים הממשיים מאידך גיסא מצאתי כי יש מקום להטיל על הנאשם עונש ראוי הממוקם ברף הנמוך עד הבינוני של מתחם העונש ההולם כפי שנקבע לעיל.

באשר לרכיב הפסילה נתתי דעתי לסיכון התעבורתי שיצר הנאשם לציבור המשתמשים בדרך בישראל. באשר לרכיב הכלכלי נתתי דעתי למצוקה כלכלית נטענת לצד המוטיבציה הכספית בביצוע עבירות חמורות למדי ומסכנות חיים.

17. לאור כל האמור לעיל אני דן הנאשם לעונשים הבאים:

- א. מאסר בפועל לתקופה של 3 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 22.9.21 ועד היום.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים והתנאי הוא כי במשך 3 שנים לא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה ויורשע בגינה בתקופת התנאי או לאחריה.
- ג. קנס בסך 1000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו אשר ישולם טרם סיום מאסרו. באם לא ישולם הקנס תצטבר תקופת המאסר חלף הקנס למאסר שהוטל על הנאשם בתיק זה.
- ד. אני פוסל את הנאשם מלנהוג ברכב מנועי ו/או להחזיק ברישיון נהיגה למשך 12 חודשים. תקופת מניין הפסילה תחל מהיום ללא צורך בהפקדת רישיון נהיגה או תצהיר.

צו להשמדת רכב ולוחית זיהוי.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית משפט המחוזי בנצרת.

ניתן והודע היום, ה' בכסלו, תשפ"ב, 9.11.21 במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.